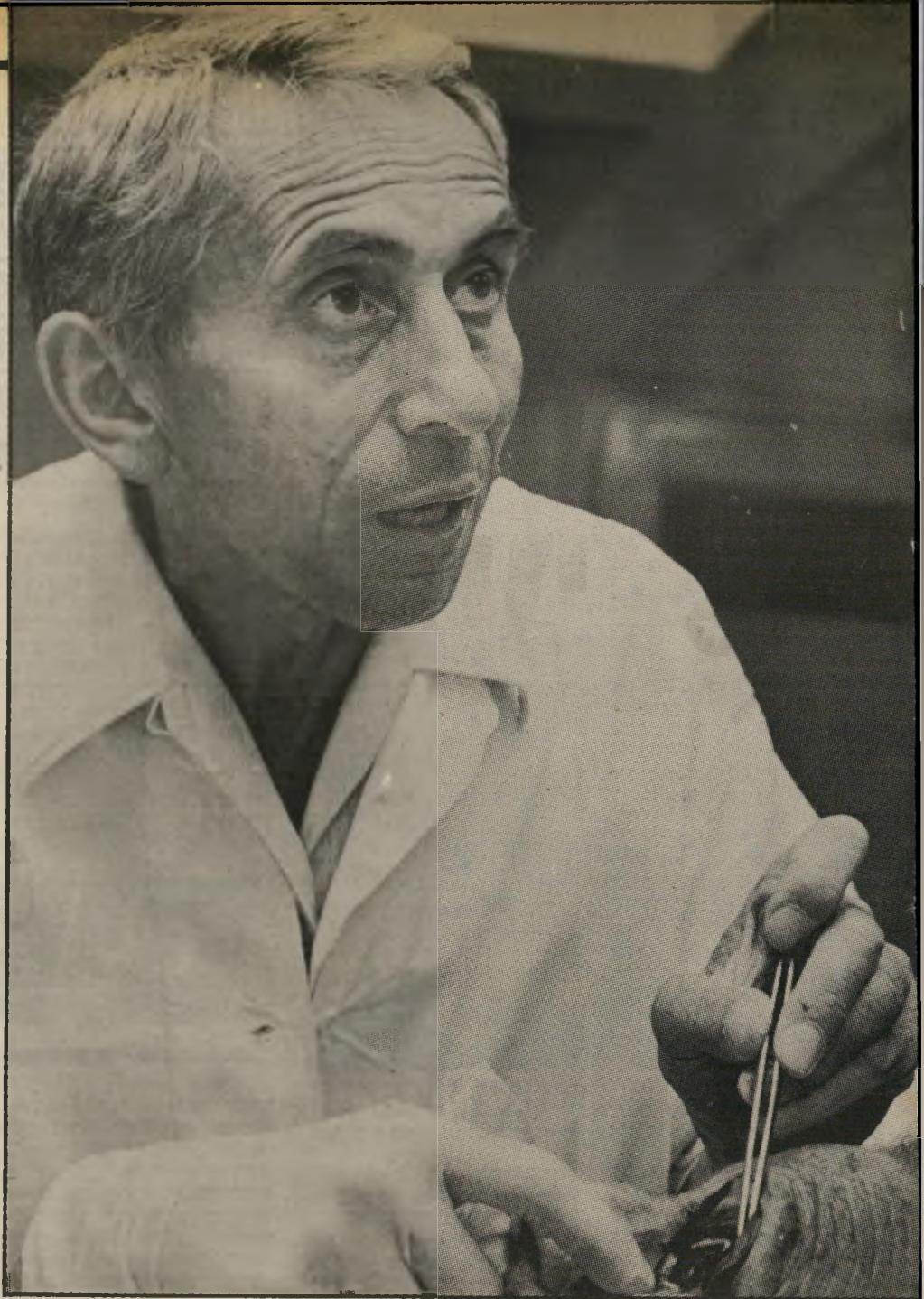

ד"ר בלוך בעת ניתוח ראש של גוסה משוגע לנתיחות

זמן מה כמזכיריו של הד"ר בלוך, ואף עזרה לו בחיבור רוחות על נתיחות. אחר כך עברה לתפקיד אחר במכון. כאשר חזר רוגב ארצה מלימודיו באנגליה, הוא התגייס לצה"ל, ועבר תקופה מסוימת כאיש צבא במכון הפאטולוגי. כך נפגשו שוב דרכיהם של הד"ר רוגב וגבריאלה. אחרי שהתגרש כל אחד מהם מכניזוגו, הם נישאו זה לזה.

גם כאשר עבר הד"ר רוגב במכון של צה"ל, לא נהג להרבות בנתיחות בעצמו. יש אומרים כי נכותו הקלה — חסרות לו כמה אצבעות בידו — מקשה על עבודה זו. ויש האומרים כי הוא פשוט אינו אוהב את החלק „המלוכלך” של המיקצוץ. כאשר נזקק למנתחים, היה מגייס למילואים את הד"ר לוי והד"ר היס מהמכון הפאטולוגי באבריכביר, והם היו מבצעים את הנתיחות.

אחרי שהד"ר בלוך עזב את המכון,

את המיטרה התמיהה במיוחד העובדה שהד"ר רוגב לא עשה בעצמו אף אחת מהנתיחות שנזכרו במאמרו. רובן נעשו על ידי קודמו במכון, הד"ר בלוך. רוגב נטל את החומר הסודי של המכון, עיבר אותו כראות עיניו, ועל סמך זה הוציא את מחקרו.

אם האספקט הסנסציוני שקיבל הרוח החריד את המיטרה, הרי שחוסר ביסוסו המדעי הפחיד אותה. המיטרה הנרעשת מסרה את הרוח למומחים משלה לכריקה, והתברר כי הד"ר רוגב השתמש בעובדות בלתי מבוססות לצורך מחקרו. הוא כתב, למשל, כי במיקרה מסויים נחתכה אוונוה של אחת הקורבנות, בעוד שדוח הנתיחה המקורי קבע במפורש כי האוון נאכלה על ידי מכרסמים, ולא נחתכה כלל. במיקרה אחר כתב על מריחות דם טיקסיות שנעשו בגופה, בעוד שדוח המקורי קבע כי היה זה דם שנזל מפצעים שנגרמו למנוחה לפני

ד"ר לוי קבע שהמורה מעפולה נורה מאחור — והרוצחים הודו אחר כך שהם ירו בו מלפנים

הוחלט להוסיף תקן של סגן מנהל-המכון. הד"ר אסתר דניאלס פיליפס, אחת הרופאות העובדות במכון, ניגשה למיכרו וכתה בו. אולם במכון מספרים כי לא הוענקה לה אפילו סמכות אחת נוספת מאז מינויה.

אנשי המכון מתלוננים כי מוטל עליהם עול כבד של נתיחות שהם כמ"עט ואינם יכולים לעמוד בו. הם גם חוששים כי אשתו של רוגב מנהלת בעצם את המכון ומשגיחה על העובדים.

האווירה במכון עכורה מאוד. יש הרגשה שהרמה המיקצועית ירדה, ובפרקטיקות חוששים כי הדבר יתבטא בקרוב בחוות הדעת המוגשות לבתי המשפט.

הרמו הראשון למה שעלול לקרות היה במישפטם של רוצחי זוגיהמורים ליד עפולה. הד"ר לוי הגיש את דוח הנתיחה שלאחר המוות. הרוח נעשה לפני שנעצרו הרוצחים, והד"ר לוי קבע כי המורה נורה מאחור. אולם אחרי שנתפסו הרוצחים הם העירו כי ירו כמורה מלפנים והד"ר לוי נאלץ להסביר לבית המשפט מדוע קרתה הת-

מותה, והדם זרם באופן חופשי ללא כל מריחות טיקסיות.

מומחיהמיטרה הגישו לממונים עליהם דוח נגדי, שבו פירטו את כל השגיאות ואי-הדיוקים שבדוח של הד"ר רוגב, ואף צירפו המלצה להעמיד אותו לדין בעבירה שנעברה על ידי עובדי ציבור.

מינוי של רוגב הוא מינוי זמני בלבד, עד שיסתיים המיכרו שפירסם משרד הבריאות לתפקיד. אולם שמור עות אומרות כי הד"ר רוגב בטוח שהוא יהיה הנבחר. חוץ ממנו הגיש את מועמדותו לתפקיד זה גם הד"ר לוי, העובד בכפוף לו במכון.

המיבחן הגדול הראשון

ב מוסדות ציבוריים אחרים כי מדינה נהוג שלא לאפשר לבעל ולאשה לעבוד ביחד באותו מקום עבודה, מכיוון שהדבר עלול לגרום לאינטימיות ולחיכוכים בעבודה. אבל גבריאלה רוגב, אשתו של ראש המכון,

לכתיבת הרצאות ומאמרים מיקצועיים, יתן הרצאות לחוקרי המיטרה והד"ר רכה לרופאים ואנשי ש"כ, כפי שעשה הד"ר בלוך בשעתו. אולם מאז שהתמנה הד"ר רוגב לתפקידו, הוא הירצה רק בכינוס אחד על אונס שנערך ביש

היחיד שנראה אפשרי היה הד"ר יהודה היס, צעיר נמרץ ומוכשר, אולם דווקא גילו הצעיר וחוסר ניסיונו הם שהיו כי עוכריו. על כן הוחלט למנות את הד"ר רוגב, שהגיע מצה"ל והיה מוכר היטב למנ

הד"ר בלוך היה נוהג לנתח בעצמו, לכתוב בעצמו את הדוחות, ולהעיד בבית המשפט. למרות שעלה לישראל מברית המועצות רק לפני 14 שנים, מרבר הד"ר בלוך עברית שוטפת ורהוטה. הוא התגלה על דוכן העדים בבית המשפט כאיש מדע מיקצועי ואמין. הוא ידע להסביר את פרטי הנתיחה וגם את הרקע העיני שלה. במשך השנים, שבהן הופיע פעמים אין ספור בבית המשפט, לא היתה אפילו פעם אחת שבית המשפט הטיל ספק בעדותו המיקצועית של ראש המכון. במכון הפאטולוגי עבדו אומנם עוד רופאים, שערכו גם הם נתיחות, אולם איש מהם לא התברך באישיותו המרשימה של בלוך, ולא כבושר ההבעה והשיכנוע שלו.

כאשר עזב בלוך את המכון, ומישרדיבריות, הממונה על המכון, חיפש לו מחליף. התבררה העובדה המרהימה, כי במדינת ישראל יש מחסור חריף בפאטולוגים מישפטיים. נראה כי מיקצוץ זה, המצריך לימודים ארוכים וכישרון גם בשטח הרפואי וגם בשטח המישפטי, אינו מושך צעירים ישראליים. המומחים היחידים, המומנים מפעם לפעם לבתי המשפט כדי להעיד נגד המכון הפאטולוגי, הם קשרי שים שעברו כבר את גיל ה-70. למשל: הפרופסור הנרי קרפלס, שגילו מת קרב ל-80, ושהיה בזמנו ראש המכון הפאטולוגי, והנחשב כאביה המכון. הוא פרש לגימלאות כבר ב-1974, וברור שלא היה מקום להחזירו לנהל את המכון 12 שנה אחר כך. הד"ר גלי מחיפה, שגם הוא עבר כבר את גיל ה-70, יצא לאחרונה לגימלאות. המועמד

ד"ר רוגב קבע שגול אולת נזיר בן 50 מסנטה קתרינה יכולה להיות של החייל דויד מנוס

ראל. הד"ר בלוך, לעומת זאת, היה אורח רגיל בכינוסים בארץ ובחו"ל ויצא לו שם של מומחה עולמי במיקצוץ.

רווקא הרוח היחיד שכתב הד"ר רוגב העלה את לחץ הדרם בפרקליטות ובמיטרה. עליפי בקשתו של עורא גולדברג, פטרונו של עמוס ברנס, כתב הד"ר רוגב דוח רפואי מישפטי, שבו ניתח את רציחות כבישהחוף. הוא קבע ברוח זה כי אדם אחד ביצע את כולל הדוח הזה מתייחס לפרשיות שחלקן סוביידיציה, כמו פרשת רצח אורלי רובי, שברציחתה נאשם שלמה חליונה, לפרשת רצח רחל הלר, שברציחתה הורשע עמוס ברנס, ולפרשת רצח החיילת ורד וינר, שברציחתה הורשע הברווז עטווה אלטורי (העולם הזה 5.3.86).

כ"ל משרד הבריאות, הד"ר דן מיכאלי, משרותם המשותף בצנבא.

דוח מרעיש

ה מיטרה והפרקליטות מייחסים חשיבות גדולה למכון הפאטולוגי. הם יודעים כי הדוחות שלו יכולים להרשיע אנשים ברצח ובאונס או לזכותם. כל מיקרה של מוות, הנגרם כאלימות או בצורה בלתי טיבעית, מגיע לבדיקת המכון.

בעיות ביטחוניות, פליליות ואנוך שיות מעורבות לעיתים קרובות במיקרים הנבדקים במכון. כאשר התברר כי ראש המכון החדש אינו להוט לנתח בעצמו, ומעביר כמעט כל נתיחה לעוזריו, חשבו כי הוא לפחות יתמסר

בניין המכון הפאטולוגי באבריכביר חסרים צעירים

קלה ברוח שלו. אילו זה היה מישפט אחר, יתכן שזה היה מקעקע את בניין התביעה.

בעת המישפט של חווה יערי ואביבה גרנות, יופיעו בו לפחות חמישה פאטולוגים — שלושה מטעם התביעה, (בלוך, לוי והיס) ופאטולוגים נוספים שבוודאי תביא הסניגוריה.

כבר עברה במכון שנים רבות לפני בעלה.

גבריאלה רוגב, מזכירה רפואית בהשכלתה, עובדת במכון עוד משנות ה-70 המוקדמות. באותה תקופה עבד גם הד"ר רוגב שנה אחת במכון. הוא עזב בשנת 1974. הוא עבר לבית החולים לליהשומר, ואחר כך נסע להשתלמות באנגליה. גבריאלה עברה